

сближаване (хомогенизация) или съответно на раздалечаване (хетерогенизация) на обектите (в случая регионите) по отношение на разглежданата структура (в случая по етнически признак). Посоката и скоростта на тази динамика, както и нейната (не)равномерност, могат да се оценят въз основа на същата динамика на показателите за "близост" между двойки разпределения, получени в различни точки от времето в рамките на изследвания интервал.

## ОЦЕНКА НА СТАТИСТИЧЕСКАТА ЗНАЧИМОСТ НА ПОКАЗАТЕЛИТЕ ЗА РАЗСТОЯНИЕ МЕЖДУ СТАТИСТИЧЕСКИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЯ

Един важен проблем, който се поставя при съдържателната интерпретация на показателите за разстояние между статистически разпределения, е оценката на статистическата им значимост. Решението на този проблем може да стане, като се изследва теоретичното разпре-

деление на съответните показатели и се потърси проверка на хипотезата за отсъствие на статистически значима разлика ("нулева хипотеза")<sup>1</sup>.

Г. Минасян (1980) разглежда равнината  $\gamma$ , която в тримерна координатна система се дефинира чрез трите точки (по трите координати) с размер 1. Сравняването на две разпределения (всяко с три значения на признака) се извършва, като последните се представят чрез вектори (с координати, чиято сума е единица), които имат начало в началото на координатната система и край в равнината  $\gamma$ . Ъгълът, който тези два вектора сключват помежду си, е индикатор за степента на "близост", респ. за разстоянието между съответните две разпределения. Минасян показва, че независимо от размерността на пространството (т. е. независимо от броя на значенията на признака, по който са съставени разпределенията - бел. моя) векторите с равномерен дял на елементите по принцип имат по-малка дължина в сравнение с "периферийните" (кавичките - на Г. М.), т. е. "такива, при които дадени елементи имат нищожен дял" (Минасян, цит. съч.). Заключение на автора е, че "съответните разстояния между краищата на векторите, лежащи на  $\gamma$ , не са сравними помежду си и не е правомерно тяхното използване за измерване на структурните промени". Анализирайки по-знавателната и информационната същност на трите разпространени типа измерители на структурни различия ( $k$ ,  $\sigma$  и дъгата  $\alpha$ ) на основата на графика в двумерна координатна система, същият автор достига до извода, че "единствено дъгата  $\alpha$  е инвариантна към разположението на векторите в координатната система. При  $k$  и  $\sigma$

<sup>1</sup> По проблемите за проверка на хипотези за статистическата значимост на извадкови показатели вж. Съйкова и Чакалов, 1977; Фишер, 1968 и много други.